

Klage mod mig: vedrørende den Maade, hvorpaa Censuren er bleven udøvet. Thi der har ikke en eneste Gang i al den Tid, jeg har været Minister, været ført nogen Klage til mig, hverken over den nuværende eller den forrige Censors Afgørelser. Først, hvis der var rettet nogen Klage til mig, og jeg havde underkendt en saadan, kunde det ærede Medlem være beføjet til med Rette, eller med Urette — rimeligvis med Urette — at angribe mig for min Stilling dertil. Der er saaledes ikke noget at klage paa mig. Men jeg føler mig ogsaa overbevist om, at der ikke har været noget som helst at klage paa Censor, hverken Professor Vilh. Møller eller Overretssagfører Levin. Thi de Herrer kunne være ganske sikre paa, at hvis der havde været noget at klage over, skulde man nok være kommen til Justitsministeriet med sine Klager. Det er Folk nu om Stunder Gud ske Lov ikke saa bange for, og de Herrer Socialdemokrater heller ikke. Saadanne Klager have ofte medført et godt Resultat for Klageren, og naar der altsaa slet ingen Klage er kommen til Justitsministeriet over Censor, føler jeg mig fuldt overbevist om, at der ikke har foreligget nogen som helst, selv den fjerneste Grund til at føre Klage.

Det ærede Medlem besværede sig over Sættelsen af Straffelovskommissionen. Han vilde ønske, sagde han, at han ikke havde begæret en saadan Kommission nedsat, nu da han saa, hvorledes den var bleven sammensat. Jeg kan trøste det ærede Medlem med, at denne Kommission vilde være bleven nedsat, selv om det ærede Medlem aldrig her i Tinget havde udtalt noget Ønske derom, saa det ærede Medlem har paa dette Omraade i Modsætning til, hvad maaske Tilfældet ellers kan være, ikke noget som helst at bebrejde sig selv. Det ærede Medlem var misfornøjet med denne Kommissions Sættelse. Jeg vil i Modsætning til det ærede Medlem og i Modsætning til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) hævde, at denne Kommission indeholder Repræsentanter for alle de forskellige Anskuelser, som findes paa Strafferettens Omraade, for dem alle. Det ærede Medlem mente — og deri gav det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds ham sin delvise Tilslutning —, at visse bestemte Personer, som det ærede Medlem nævnte, vare blevne forbigaaede, fordi de i sin Tid havde udtalt sig imod Prygleloven. Det er fuldkommen urigtigt. Det allerbedste Bevis derimod er, at den Mand, som var Pryglelovens allerfarligste

Modstander, nemlig 1ste kongevalgte Landstingsmand (Goos) — thi den Modstand, der kom fra de saakaldte Kriminalister og fra de ærede Medlemmer, der dreve Politik dermed her i Tinget, regner jeg ikke for noget —, altsaa, den Mand, der var den allerfarligste Modstander af Prygleloven, som var den, der i første Omgang forhindrede, at Loven blev til noget, forhindrede det ved den store Dygtighed, og jeg kan godt sige Finesse, hvormed han gik frem, og som i anden Omgang ikke var meget langt fra paa ny at forhindre dens Gennemførelse, er Medlem af Straffelovskommissionen. Det er, synes mig, det bedste Bevis for, at den reelle Stilling til Prygleloven ikke har haft nogen Indflydelse paa Kommissionens Sættelse. Noget ganske andet er, at jeg mener, at til en Kommission, der skal behandle noget saa vigtigt og baade for det hele Samfund og for en stor Mængde Menneskers Velvære afgørende Spørgsmaal som Udarbejdelsen af en ny Straffelov, bør man søge rolige og lidenskabsløse Folk, Folk, som have vist, at de ved Behandlingen af Sager af denne Natur kunne gaa roligt og lidenskabsløst frem. Der findes ikke i Kommissionen noget Medlem, der ikke burde være der, og der findes ikke udenfor Kommissionen nogen, som burde have været der. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds vil altsaa forstaa, at jeg ikke finder nogen Grund til at efterkomme hans Henstilling om at supplere denne Kommission.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds besværede sig over, at en Person, der ved et Møde paa Kristianshavns Vold havde udtalt sig om Kongen, var bleven anholdt, oven i Købet af den første den bedste Politibetjent. Det sidste er nu ikke rigtigt, for det var Kredens Politiasistent, som var til Stede ved Mødet og anholdt den paagældende. Jeg skal ikke om en Sag, der endnu ikke har fundet sin Afgørelse, udtale mig i Enkeltheder, men kun sige, at den Fremstilling, som det ærede Medlem har givet her i Tinget af den paagældende Persons Udtalelser, er ikke i Overensstemmelse med de virkelige Forhold.

Det ærede Medlem klagede over, hvorledes jeg — det er Sp. 179 — gaar uden om Sagkundskaben, uden om Sundhedskollegiet f. Eks. ved Bortgivelsen af Apotekerbevillinger. Det vilde være heldigt, om det ærede Medlem ved dette Angreb havde peget paa enkelte bestemte Tilfælde. Det er altid saa rart at vide bestemt, hvad